

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

For det første er der masser af kabareter og revyer, der også må høre ind under teaterlivet, og som klarer sig glimrende uden offentlig støtte. For det andet er det da rigtigt, at der er privateatre, som kan få del i abonnementsordningen. Men der findes faktisk også nogle, som ikke bliver godkendt af Teaterrådet, og som alligevel overlever. Tilfældigvis sidder jeg i bestyrelsen for et teater, der i 4 år har overlevet uden nogen form for offentlig støtte, nemlig Boldhusteatret.

Det kan altså godt lade sig gøre, men det skyldes, at erhvervslivet yder støtte. Det er også derfor, jeg nævnte, at det i virkeligheden slet ikke er så tosset, at vi har mulighed for, at erhvervslivet også kan træde til, for det, der er brug for i dansk teaterliv, er netop pluralismen. Det er derfor, at jeg siger, at det er meget vigtigt, hvordan vi får dette sammensat, og hvordan vi får lavet reglerne for Teaterrådet således, at pluralismen sikres.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg har ikke noget imod, at der er nogle teatre, der klarer sig også med støtte fra erhvervslivet. Teater og kultur er jo i virkeligheden god erhvervsstøtte. Det siger folk i de områder, hvor man oplever teaterlivet komme op at stå; senest er det Ålborg, hvor man har sagt, at det er en ganske pragtfuld støtte til det lokale erhvervsliv.

Men hvis alle teatre skal ud til erhvervslivet og finde en sum i størrelsesordenen 20 pct. eller 25 pct. af, hvad de er vant til at have, så bliver det nok svært, for det er det erhvervsliv, der skal annoncere i tv og i dagspressen, og som skal støtte sporten, der nu også skal støtte teatrene m.v. Danmark er i den sammenhæng et beskedent land.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg forstår ikke rigtig det dér med, at de alle sammen skal søge om erhvervsstøtte. Der er da masser af teatre, som klarer sig ganske glimrende uden erhvervsstøtte.

Pia Dahl (FP):

Jeg skal indlede med at give Socialdemokratiets ordfører ganske ret i de bemærkninger, hun kom med i sin indledende ordførertale. Hun sagde, at meningen med teatret gerne skulle være, at nogen ser det, og ikke kun det, at det er sjovt at lave teater. Vi synes vel alle sammen, at det er sjovt at lave teater, men her er Fremskridtspartiet altså helt enig med Socialdemokratiet.

Og så har det da været interessant at høre den ordveksling, der har været om, hvorvidt teatrene kan overleve uden offentlige tilskud.

Det er ikke nogen hemmelighed, at Fremskridtspartiets teaterpolitik må være, at teatrene skal hvile i sig selv. Man må altså vælge nogle stykker, som man kan være rimelig sikker på at der er et publikum til, og så kan man eksperimentere ud over det med de penge, man har tjent på den pågældende forestilling. Det skulle være muligt.

Det er ikke kun penge, der skaber et sprudlende, altfavnende teaterliv. Vi ser i London, hvordan teaterlivet blomstrer, og vi ser det også i USA. Jeg synes godt, vi kunne prøve at se, om ikke også det var muligt i Danmark, og det gør man i hvert fald ikke ved at pumpe tilskud i teatrene, for så bliver det totalt umuligt for dem, der gerne vil lave et privat teater, at konkurrere.

Men i øvrigt har hr. Glistrup som sagt ved den sidste debat for næsten et år siden glimrende givet udtryk for vores overordnede teaterpolitik netop også ud fra spørgsmålet: Hvad skal vi egentlig med en teaterlov? Det burde ikke være nødvendigt at lovgive omkring teatrene, og derfor sagde hr. Glistrup også, at han syntes, det måske ville være mere nærliggende at kalde dette lovforslag for forslag til lov om teatertilskud.

Fremskridtspartiet lægger også vægt på, at der er alsidighed i teatertilbudene, og det får vi netop ved at overlade tingene til det fri initiativ.

Vi kan alle være enige om de gode intentioner, der ligger fra kulturministerens side. Men spørgsmålet er, hvor man skal give bevillingerne. Fremskridtspartiet så til forskel fra Socialdemokratiet helst, at der blev skåret lidt - for ikke at sige meget - ned i bevillingerne.

Jeg skal ikke undlade at sige, at Fremskridtspartiet til stadighed er villig til at gå i forhandlinger om dette lovforslag, så kulturministeren kan sikre sig, at det kan blive vedtaget. Vi finder